

AUTOR: Aneta Hak, Grażyna Czerwiak, Marek Zięba, Jadwiga Krawczyńska, Ewelina Kamińska, Sebastian Zapart, Mirosław Janiszewski, Rafał Studnicki, Łukasz Łuczkowski, Marek Grzeńczyk

CZASOPISMO: Medycyna manualna, tom IX, nr 1 i 2/2005

SŁOWA KLUCZOWE: osteoporoza, terapia horyzontalna, fizykoterapia

STRESZCZENIE

Celem pracy jest kompleksowa ocena skuteczności długotrwałego i systematycznego programu terapii horyzontalnej u pacjentów z osteoporozą, uwzględniając stan kliniczny, wybrane wskaźniki funkcji narządu ruchu oraz zależności między tymi parametrami a zmianami w zakresie gęstości masy kostnej.

Badaniom poddano 65 kobiet w okresie menopauzy w wieku 45–55 lat. Osoby te uczęszczały przez rok na fizykoterapię. Pacjentki były leczone farmakologicznie z powodu osteoporozy. Do badań włączono grupę porównawczą liczącą 60 osób, które otrzymywały jedynie leczenie farmakologiczne bez fizykoterapii.

Po przeprowadzonej fizykoterapii stwierdzono w grupie badanej większy procentowy przyrost gęstości kości korowej niż w grupie porównawczej. Również znacznie większy był w grupie badanej przyrost gęstości kości beleczkowatej niż w grupie porównawczej. Odpowiednio zmodyfikowany program elektroterapii horyzontalnej u pacjentów z

osteoporozą wpływa istotnie na zwiększenie przyrostu masy kostnej.

Mechanizm działania elektroterapii średniej częstotliwości może obejmować poprawę ukrwienia miejscowego oraz stymulację mięśni, co zwiększa obciążenie mechaniczne kości i sprzyja przebudowie kostnej.